
MOJE JMÉNO

„Škola modlitby pro mladé dámy (ale nejen pro ně)“

Katecheze č. 2

Materiál vytvořila © Annabell Sirovátková 2018 / 2019

Pomůcky

Bible, Fimo, malé nože, podložky (plastové talíře), kříž, PC na puštění hudby s předem vybraným playlistem (klidnou hudbu vybereme podle potřeb a vkusu skupiny), kapesníky, tužky, vytištěná zadání k zamyšlení, plán hodiny.

Cíl

Účastník katecheze je konfrontován s (pro něj možná novou) myšlenkou, že Bůh má zájem opravdu o něj osobně. Účastník nemá jen „křesťansky fungovat“, ale je pozván k osobnímu vztahu s Bohem. V ideálním případě „zažije“, tedy emocionálně tuto myšlenku (aspoň z malé části) akceptuje.

Modlitba

Pane, náš Bože, děkujeme Ti, že se tady můžeme scházet. Prosíme Tě, abys byl uprostřed nás, aby Tvůj dobrý Duch byl mezi námi. Amen.

Vstup do tématu

*Ukážeme skupině Bibli. Zdůrazníme následující myšlenky: Bible je Boží slovo. Pozornost ale musíme věnovat i Božímu hlasu v nás – **svědomí**. ► Ne všechno, co jako vnitřní hlas vnímáme, je Boží hlas; musíme dobře rozlišovat mezi ním a „hlasem“ převzatých norem, případně vlastních motivací a nápadů. Stručně můžeme se skupinou najít nějaké příklady vnitřních sdělení, kterými se řídíme a které nejsou Boží hlasem. (např. nebud' hloupý, neumíš zdravit? atd.)*

Boží hlas je vždy velmi láskyplný, něžný, máme chuť ho poslouchat, cítíme, že je to to pravé, že nás vede správně ► ale musíme se naučit ho vnímat a rozlišovat ho od jiných hlasů.

Bůh nás volal

V jedné knize jsem našla myšlenku: Bůh Vás „nějak“ volal, jinak byste po téhle knížce nesáhli. On ve vás vzbudil zájem nebo touhu. To platí i pro nás: Bůh nás nějak povolal, jinak bychom tu nebyli.

Následuje meditační vstup. Všichni si lehnou na zem a vyprávíme:

Představte si Václavské náměstí: kolik je tam lidí přes celý den! Nebo si představte plný hokejový stadion, tu spoustu lidí... Vezměte si celou Evropu, Asii a Afriku, celou zeměkouli, kolik na ní žije lidí... a to je jenom přítomnost. Svět je starý, v minulosti už žilo mnoho lidí, další budou žít v budoucnosti... Mohli bychom mít pocit, že jsme úplně nepatrní, nedůležití, že se ve všem ztrácíme...

Ale Bůh nám říká: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. (Výrok „povolal jsem tě tvým jménem“ můžeme několikrát opakovat.) Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud... Já, Hospodin, jsem tvůj Bůh... Protože jsi v očích mých tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval, dám za tebe hodně. Neboj se, já budu s tebou. (srov. Iz 43,1-5)

Ten, koho zavolám jménem, se pomalu posadí.

(Položíme ruku na rameno dotyčného po celou dobu, když říkáme větu:)

„Magdaleno, neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem!“

„Bětko, neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem!“

„XY, neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem!“

Když všichni sedí, sedneme si zase do kruhu, vyprávíme o tom, jak jste se cítily:

- *při představě, že jsme jenom jedním z masy ▶ je tolik lidí chytřejších, hezčích, milejších než já!*
- *když mě Bůh povolal*
- *Je to pravda, že jsem v jeho očích vzácný, když Bůh to říká tolika lidem (=umí Bůh milovat tak moc a exkluzivně tolik lidí?)*

Rozdáme každému text (první část přílohy 1) a pomalu a nahlas si ho společně přečteme. Zároveň vysvětlíme, že jsme něco vynechali, aby text nebyl moc dlouhý.

Text najdete v Bibli v knize proroka Izajáše 43, 1-5. Bůh tam mluví k malému národu Izraeli (říká mu i „Jákobe“), který je mezi mocnými sousedy, tenkrát hlavně babylonskou říši, Egyptem a dalšími, úplně bezvýznamný. Když si najdete text v Bibli, je tam dokonce napsáno, „dám za tebe jako výkupné mnohé lidi a národy“.

Když Bůh v Bibli říká někomu něco láskyplného, smíme to vždy vztahovat i na sebe. Proto tady nemluví jen k Izraeli, k Jákobovi, ale přímo oslovuje moje srdce. Co je totiž psáno v Bibli, má různé vrstvy a existují různé legitimní způsoby, jak text chápat. Jedním ze způsobů právě je, že ho vztahujeme na sebe.

Text si můžete vzít domů a třeba jednou denně si ho v klidu přečíst.

Máte k tomu textu nebo i tak nějaké otázky? (třeba řeka a oheň ► Bůh je vždy se mnou, může mě potkat zlo, ale nezničí mě)

Aktivita „Moje jméno“

Společně připravíme vše, co je potřeba k tvorbě z Fima. Poté vysvětlíme, že budeme vyrábět svoje jméno, a to tak, jak to v tuto chvíli cítíme.

Bude to klidná aktivita, ke které si pustíme hudbu. Pokud budete potřebovat něco říci, tak jen to nejnutnější (třeba prosbu o podání něčeho). Já budu během práce číst **citáty ze žalmů** a vy si zkuste představit, jak Bůh „vyráběl“ Vás, s láskou, něžností, tak, abyste byli zvenku a zevnitř dobré a hezké.

Pustíme hudbu a čas od času přečteme citát z žalmu 139, 1-4,12-17. Poté pokračujeme:

Bůh mě stvořil s láskou, každou mou část, moje tělo... ale i moji povahu, moje nitro, stvořil mě s něžností, nechtěl, abych byl jako ostatní, chtěl, abych byl jako já, já jsem Boží dílo...

Při opakování začneme znovu se žalmem. Pokud je někdo hotový dříve než ostatní, dostane připravený papír, aby si napsal dojmy a myšlenky z tohoto cvičení. (druhá část přílohy 1)

Diskuse

Vymezíme vhodný čas a prostor, abychom si v kruhu sdělili dojmy a odpověděli na otázky. Diskuse by měla být vedena k tématu „Bůh nás tvořil s láskou a něžností.“

Závěrečná modlitba

Pane, děkujeme Ti za to, že jsi nám tak blízký, že jsi nás stvořil s láskou a že v Tvých očích jsme drahocenní a důležití. Děkujeme Ti. Prosíme Tě, abys dále provázel každý náš krok. Amen.

Nyní toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, tvůj tvůrce:

„Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí. Neboť já, Hospodin, jsem tvůj Bůh... tvůj spasitel... Protože jsi v očích mých tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval, dám za tebe mnoho.

Neboj se, já budu s tebou....“ (Iz 43,1-5)

Tenhle lístek je jen pro tebe, nebudeme si ho vzájemně ukazovat.

Než ostatní dokončí svá jména, máš čas přemýšlet o tom (a napsat), co tě dnes oslovilo, jakou myšlenku nebo zkušenost si chceš uchovat. Když ti něco připadalo zvláštní, nebo ti něco není jasné, můžeš si to v klidu zformulovat a potom se na to zeptat.